

Толпѣ словѣна тмѣю покрѣетсѣ,
 И ѿма наше въ свѣтлости бѣдетъ жѣтъ,
 Докѣлѣ Гервѣвъ рѣдъ превѣдетъ,
 Гервѣскимъ ѿзыкомъ глагола радѣ.

ВЪ ЛУРѢ МОЕЙ.

Mea mihi conscientia pluri est, quam
 omnium sermo. Cic.

Дней радостныхъ, печальныхъ
 Сопутнице моѣ! —
 Днесь, Лѣро, дарѣ вышнихъ,
 Лѣкарства лѣи твоѣ.

Течѣтъ дѣнь мѣйскѣй ѿснѣ
 Надъ Нѣвымъ Сѣдомъ днесь,
 Надъ Нѣрловцами равнѣ,
 Людѣ радостенъ ѿмъ вѣсь.

Надъ Шѣшатовцемъ ѣблакъ,
 Сгустѣвсѣ, чѣрнѣ грозѣтъ
 Лозѣмъ, страшѣтъ слѣвъ клѣсакѣ:
 Грѣмъ дрѣва блѣзѣ разѣтъ!

Не ѣзѣ страшѣсѣ съ тобою,
 Содрѣжнице моѣ!
 Держѣ тебѣ рѣкою,
 Не безпокоенъ ѿ.

Терпѣнѣя желѣзна
 Облѣксѣ во броню,